

10 ప్రభువు సంఘము: ఆరాధన (2)

గత పారంలోని ఎక్కువ భాగం: ప్రభురాతి భోజనం, దేవుని వాక్యము ఉపదేశించడం, ప్రకటించడం, ప్రార్థన, కానుకల సమర్పణ అనే ఆరాధనను వ్యక్తపరచే నాల్గు అంశాలమీద దృష్టి నిలిపాం. ఈ పారంలో, వ్యక్తపరచే అయిదవ విషయం: పాటలు పాడడం అనేదాన్ని చర్చించుదాం.

ఆరాధనను వ్యక్తపరచడంలో పాటలు పాడడం ఎల్లావేళలూ సహజమైనదై యుంటుంది. పాత నిబంధనలో, “... నేను పాడెదను, యెహోవానుగూర్చి స్తుతిగానము చేసేదను” అని దావీదు పలికాడు (కీర్తన. 27:6సి). క్రొత్త నిబంధనలో సహితము ఆరాధనను వ్యక్తపరచడానికి స్తుతిగానము తప్పనిసరియైనదై ఉంది.

వ్యక్తిగతమైన భక్తి కలాపంలో కీర్తనలు పాడడం ఆరాధనలో ఒక భాగమైయుంది. “ఎవనికైను సంతోషము కలిగినా? అతడు కీర్తనలు పాడవలెను” అని యూకోబు గ్రాశాండ్ (యూకోబు 5:13ఖి). తల్లిదండ్రులు, తాత ముత్తువ్వులు పాడుతూ పని చేసిన సంగతులు మనకు గుర్తుకు వస్తాయి.

పాటలు పాడడం మన బహిరంగ ఆరాధనలో ఒక భాగమైయుండాలని దేవుడు ఆజ్ఞాపించాడు. “సహజముమధ్య నీ కీర్తిని గానము చేతును” అని పోట్టి. 2:12ఖి అంటుంది.¹ “ఒకనినొకడు కీర్తనలతోను సంగీతములతోను ఆత్మసంబంధమైన పాటల తోను పోచ్చరించు” కొనుమని ఎఫెసులోని క్రైస్తవులు ఆజ్ఞాపించబడ్డారు (ఎఫెసీ. 5:19ఎ). “సంగీతములతోను కీర్తనలతోను ఆత్మసంబంధమైన పద్యములతోను ఒకనికి ఒకడు నోధించుచు, బాధి చెప్పుచుండాలని” కొల్స్సీలోని సంఘం చెప్పబడింది (కొల్స్సీ. 3:16). 1 కొరింథి. 14లో కూడికలోని బహిరంగ ఆరాధనకు సంబంధించి మార్గదర్శక సూత్రాలు వేసేటప్పుడు, “అత్యతో పాడుదును మనస్సుతోను పాడుదును” అని పోలు క్రైస్తవులకు సూచించాడు (1 కొరింథి. 14:15).

ఈ పారంలో, ఉల్లేఖనం బహిరంగ ఆరాధనమీద నిలుపబడింది. ఇక్కడి సూత్రాలు ప్రయవేట్ ఆరాధనకు సహి వర్తింపజేయబడవచ్చు.

దేవుడు కోరేబ ఏమి

కీర్తనలు పాడుటను గూర్చిన క్రొత్త నిబంధన లేఖన భాగాలు జాబితాలో మార్పు 14:26 చేర్చబడింది. ఒలీవ కొండకు వెళ్కకముండు యేసు, ఆయన శిష్యులు ఒక కీర్తన పాడినట్టు అక్కడ చెప్పబడింది.² అందులో అపో. 16:25 కూడా చేర్చబడింది. అక్కడ అర్థరాత్రిలో ‘శాలును సీలయు, దేవునికి ప్రార్థించుచు కీర్తనలు పాడుచుండిరి’ అని ప్రాయబడింది. ఇవి నాకు యిష్టం ఎందుకంటే, ప్రభువైన యేసును ఆయన శిష్యులును

పాడినట్టు నేను పాడడానికి యిష్టపడతాను. ముందుగా ప్రస్తావించబడిన లేఖన భాగాలతో పాటు ఈ క్రిందివి కలుపబడ్డాయి:³

“ఈ హేతువుచేతను అన్యజనులలో నేను నిన్ను స్తుతింతును; నీ నామసంకీర్తనము చేయుదును” అని ప్రాయబడియున్నది (రోమా 15:9).

... ఆత్మతో ప్రార్థన చేతును, మనస్సుతోను ప్రార్థన చేతును; ఆత్మతో పాడుదును, మనస్సుతోను పాడుదును (1 కౌరింథి. 14:15).

- నీ నామమును నా సహోదరులకు ప్రమరపరతును, సమాజముమధ్య నీ కీర్తిని గానము చేతును అనెను (పొత్తి. 2:12).

మీలో ఎవనికైనను శ్రమ సంభవించెనా? అతడు ప్రార్థన చేయవలెను; ఎవనికైనను సంతోషము కలిగినా? అతడు కీర్తనలు పాడవలెను (యూకోబు 5:13).

ఆరాధనలో కీర్తనలు పాడుటను గూర్చి మనం నేర్చుకోవలసినదంతా ఎఫేసీ. 5:19 మరియు కొలస్సీ. 3:16లో సంక్లిష్టం చేయబడింది. ఈ రెండు వచనాలు ఒకటిగా ఉంటాయి:

ఒకనినొకడు కీర్తనలతోను సంగీతములతోను ఆత్మసంబంధమైన పాటలతోను పోచ్చరించుచు, మీ హృదయములలో ప్రభువునుగూర్చి పాడుచు కీర్తించుచు, ... (ఎఫేసీ. 5:19).

సంగీతములతోను కీర్తనలతోను ఆత్మసంబంధమైన పద్యములతోను ఒకనికి ఒకడు బోధించుచు, బుద్ధి చెప్పుచు కృష్ణపూర్విక సహితముగా మీ హృదయములలో దేవునిగూర్చి గానము చేయుచు, సమస్తవిధములైన జ్ఞానముతో క్రీస్తు వాక్యము మీలో సమృద్ధిగా నివసింపనియ్యడి (కొలస్సీ. 3:16).

ప్రతి ఒక్కరు పాడాలని దేవుడు కోరుతున్నట్టు ఈ వచనాలు బోధిస్తున్నాయి. కీర్తనలు పాడాలనే ఆజ్ఞ ఏర్పరచబడిన కొండరికి యివ్వబడింది కాదు. అందమైన స్వరాలు కలిగినవారికి అది పరిమితం కాదు. ఆదేశాలు స్టోనిక సంఘమంతటికి జారీ చేయబడ్డాయి. కూర్చుండి వినాలని దేవుడు ఎవరిని కోరలేదు. ప్రతి ఒక్కరు పాడాలని ఆయన కోరుతున్నాడు.⁴ ఒక వ్యక్తికి పాడగల తలాంతు లేకపోవచ్చ అయితే పాత నిబంధన రచయిత అన్యట్టు తన హృదయములో దేవునికి “ఉత్సాహ ధ్వని చేయవచ్చు” (కీర్తన. 95:1; KJV).⁵

ఆరాధనలో తన ప్రజలు ఎలాటి పాటలు పాడాలని దేవుడు కోరుతున్నాడో కూడా ఈ లేఖన భాగాలు తెలుపుతున్నాయి. “సంగీతములు, కీర్తనలు, ఆత్మసంబంధమైన పాటలు.” ఈ మూడు రకాలను వేరు చేయడం కష్టం.⁶ అయితే అవన్నీ “ఆత్మ సంబంధమైనవే” ఆరాధనలో పాడే పాటలు శరీరానికి కాకుండ ఆత్మకు అపీలయ్యేవిగా ఉండాలి.⁷

పైగా, మన పాటలకు నిద్దేశం ఉండాలని ఈ రెండు లేఖన భాగాలు సూచిస్తున్నాయి.

కొన్ని సార్లు “ఒకనికొకదు బోధించుచు,” “ఒకనికొకదు బుద్ధి చెప్పుచు” అన్నట్టుండాలి. మరి కొన్ని సార్లు పైకి నడిపింపబడాలి: “మీ హృదయములలో ప్రభువును గూర్చి పాడుచు కీర్తించుచు”; “మీ హృదయములలో దేవుని గూర్చి గానము చేయుచు” ఉండాలి.

కీర్తనలలో అనేకములు పొచ్చరిక పాటలై ఉంటాయి - తోటి క్రైస్తవుల వైపుగాని, లేదా క్రీస్తును అంగీకరింపలసిన వారికి గాని ఉద్దేశింపబడియుంటాయి:

ఓ సంఘమా సర్వాంగమా పరలోక రాజ్యపు - ప్రతి నామమా - యేసయ్యసు ఎదుర్కొన్నగ - సీతి నలంకరించి సిద్ధపదుమా - ఓ సంఘమా చినుమా.⁸

యేసుక్రీస్తు నిస్సు ప్రియిచెనగా రావేల ఓ యువకా రావేల ఓ యువతీ - దుర్మినములు రాకముందే స్ఫురియించుము రక్కకుని ఘనష్టున రక్కకును నిరక్ష్యము చేయుకుమా నీ హృదయము ప్రభుకిమ్ము ప్రభు జీవము నీడగును.⁹

దేవునికిని, ప్రభువైన యేసుకును ఉద్దేశింపబడిన యితర పాటలున్నాయి:

స్తుతియించుడి యొహోవా దేవుని - సూర్యపంద్రులారా పవిత్ర దూతగణ సేనాధిపతితి - ఉన్నత స్థలములలో యొహోవాను స్తుతించుడి - యొహోవాను స్తుతించుడి.¹⁰

యేసుప్రథమిని స్తుతించుట - యొంతో యొంతో మంచిది మహాస్ఫుర్తుడా! నీ నామమును - స్తుతియించుటయే బహు మంచిది హల్లులూయా - హల్లులూయా - హల్లులూయా.¹¹

చివరిగా, క్రైస్తవులు కేవలం తమ పెదవులతో పాడుట మాత్రమే గాక, వారి హృదయములలో “ప్రభువును గూర్చి” పాడుచు “గానం చేస్తూ” ఉండాలని, “దేవుని గూర్చి వారి హృదయములో గానం చేస్తూ ఉండాలని” ఈ లేఖన భాగాలు నొక్కి పలికాయి. వారు పాడే మాటలను ఆరాధకులు ఆలోచింపవలసినవారై ఉన్నారు. వారు “ఆత్మతోను ..., మనస్సుతోను” పాడవలసినవారై యున్నారు (1 కొరింథి. 14:15). హృదయాంత రంగంలోనుండి రాని స్తుతిగానము యించి పైకప్పును దాటిపోలేదు.

దేవుడు కోరనిఱ ఏమి

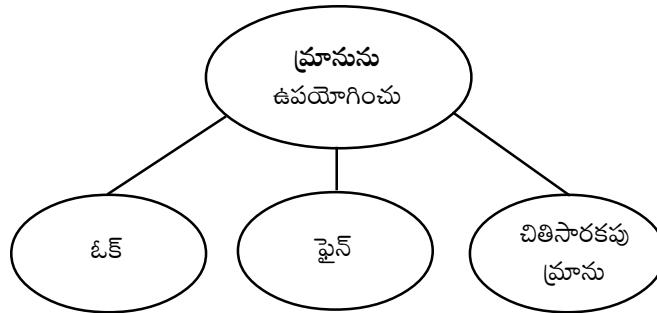
మనం చదివిన లేఖన భాగాలలో ప్రస్తావింపబడిన “సాధనాలు” మానవ స్వరము, హృదయములనేవిగా నీవు గుర్తించి ఉండవచ్చ. సంగీత వాయిద్యాలను గూర్చిన ప్రస్తావనే రాలేదు.¹² క్రొత్త నిబంధన అంతా చదువు, ప్రభువు సంఘము యొక్క ఆరాధనలో వాయిద్యములున్నట్టు నీకు ఎక్కుడా కన్పించదు.¹³ వీష వగైరా వాయిద్యాలు పాత నిబంధనలో ఉపయోగింపబడ్డాయి (ఉదాహరణకు కీర్తన. 150), కాని క్రొత్త నిబంధన కాలంలో క్రైస్తవ ఆరాధనలో అవిలేవు.¹⁴

మనం ఎరిగినంతవరకు, “ఆరాధనలో వాయిద్యాలు వాయించకూడదని” పొచ్చరిక ఆది క్రైస్తవులకు అవసరం లేకుండా పోయింది. అప్పుడు క్రైస్తవ ఆరాధననుండి వాయిద్యాలు ఎందుకు బహిపూర్ణింపబడ్డాయి? ప్రభువు భోజనపు బల్లమీదనుండి కోకో - కోలా, హేంబర్గు ఎందుకు బహిపూర్ణింపబడ్డాయో అదే కారణాన్ని బట్టి వాయిద్యాలు కూడా ఆరాధనలోనుండి బహిపూర్ణింపబడ్డాయి: ఖచ్చితంగా ఏమి కావాలని కోరుకున్నాడో,

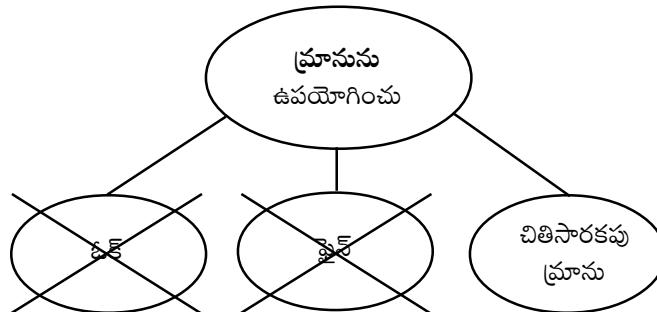
అప్పుడు మిగిలినవన్నే బహిష్కరింపబడతాయి.

దీన్ని కొన్ని సార్లు “బహిష్కరణ చట్టం” (the law of exclusion) అని పిలుస్తారు. (ఈ చట్టం తత్త్వ శాస్త్రంలో సహజంగా ఉపయోగించబడుతుంది). నీవు ఈ చట్టాన్ని గూర్చి వినకపోవచ్చనేమా గాని, అనుదిన జీవితంలో ఈ చట్టాన్ని మనం వినియోగిస్తాం: నీ యింటి ఆపరాణానికి తెల్ల పెయింట వేయమని ఒకన్ని నీవు కూలికి పెట్టుకుంటే, “విర రంగు వేయవద్దు ... నీలి రంగు వేయవద్దు ... పచ్చగాని, నల్ల రంగుగాని వేయవద్దు అని నీవు అతనికి చెప్పునవసరం లేదు. “తెల్ల రంగు వేయమంటే,” ప్రతి రంగును బహిష్కరించినట్టే.

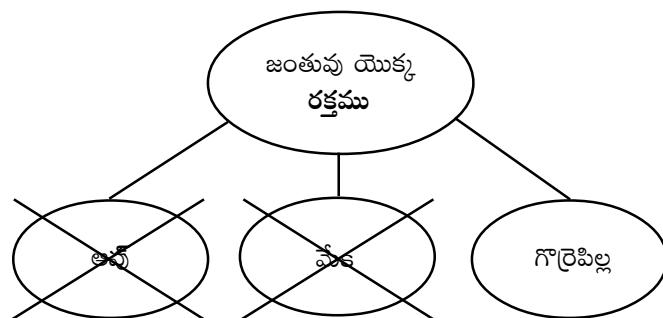
ఇలాటి బహిష్కరణ చట్టం యొక్క ఉదాహరణలు బైబిలు నిండా ఉన్నాయి. నోవహు ఓడ కట్టవలసినదిగా ఆదేశింపబడ్డాడు (ఆది. 6:14). ఒక ప్రత్యేకమైన “చెక్కుతో దాన్ని కట్టులని” అతడు ఆజ్ఞాపించబడ్డాడు: ఓక్క, పైన్, చితిసారకపు ప్రూను, లేక యింకేదైనా అతడు వాడవచ్చునా?

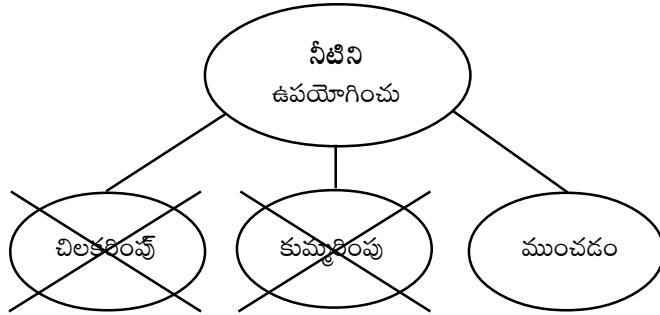
ఎన్నో ప్రూనులు తన చుట్టూ ఉన్నా, దేవుడు నోవహు ఉపయోగించవలసిన ప్రూనును ప్రత్యేకంగా సూచించాడు: చితిసారకపు ప్రూనుతో నోవహు దానిని నిర్మించాలనేది దేవుని ఆజ్ఞ (ఆది. 6:14).¹⁵ “ఓక్కతో కట్టవద్దని గాని, లేక పైన్ ... లేక మరి ఏ యితర ప్రూను ఉపయోగించవద్దని” దేవుడు అతనికి సూచించలేదు. ఆయన చితిసారకపు ప్రూను అని ప్రత్యేకించి సూచించిన తరువాత మరి ఏ యితరమైన ప్రూను అయినా బహిష్కరింపబడిందే.

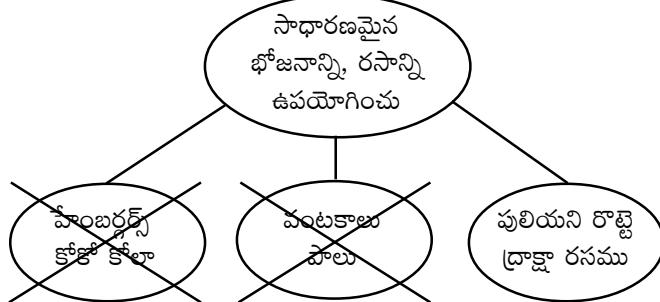
ఇతాయేలీయులు ఐగుప్రసుంది తప్పించుకొని పోడానికి ముందుగా, తమ యిండ్లను సంహరకుడు ముట్టకుండునట్లు వారి ద్వార బంధాలకు గడవ కమ్ములకు రక్తమును పూయవలసిందిగా వారు చెప్పబడ్డారు (నిర్దమ. 12:7, 13). “జంతు రక్తాన్ని ఉపయోగించండి” అని దేవుడు చెప్పియున్నట్టయితే, వారు చంపవలసిన జంతువును వారు కోరుకొని, ఆవునో, మేకనో, గొర్నైనో, యింకా దేనినో తమ యిష్టం చొప్పున జరిగించే వారు. అయితే గొర్చెపిల్లయొక్క రక్తాన్ని వాడవలసిందని దేవుడు ప్రత్యేకంగా సూచించాడు (నిర్దమ. 12:3, 7). “ఆవుదే గాని, మేకదే గాని, మరి ఏ యితర జంతువు యొక్క రక్తమును గాని ఉపయోగించ కూడదని ఆయన చెప్పాలేదు.” ఆయన “గొర్చెపిల్ల”యని చెప్పినప్పుడు, అది మినహాయించి తక్కిన ప్రతి జంతు రక్తమును బహిపృథింప బడినట్టే.

బాహ్యిస్మం పొందమని దేవుడు ఆజ్ఞాపించాడు (అప్స. 2:38). ఈ ఆజ్ఞను గూర్చి ప్రభువైన యేసు “బాహ్యిస్మం పొందేవానికి నీటిని ఉపయోగించమనియుంటే” మాత్రం నీటిని ఏ రూపంగామైనా ఉపయోగించవచ్చు: అంటే జనులకు నీటిని చిలకరించవచ్చు; జనులపై నీటిని కుమ్మరించవచ్చు; నీటిలో జనులను ముంచవచ్చు - అయితే, లేఖనాను సారమైన బాహ్యిస్మము ముంచడమని మనం ముందుగానే చూచాం. “నీవు చిలకరించ కూడదు; నీవు నీళ్లు తలపై పోసి బాహ్యిస్మమనకూడదని” క్రొత్త నిబంధన చెప్పనవసరం లేదు. ముంచడం ఎప్పుడు ప్రత్యేకించి చెప్పబడిందో, అప్పుడే చిలకరింపును, కుమ్మరింపును బహిపృథింపబడ్డాయి.

కీటు ప్రభురాత్రి భోజనాన్ని స్థాపించినప్పుడు, “నా శరీరమును సూచించడానికి సాధారణమైన భోజనాన్ని; నా రక్తమునకు సూచనగా సాధారణమైన పాసీయమును ఉపయోగించుకుని” చెప్పియుంటే, ఏ భోజన పాసీయాలను ఉపయోగించాలో సంఘం నిర్ణయించుకునేదే. అప్పుడే కొందరు హేంబర్గర్స్, కోకో-కోలా ఉపయోగించేవారు; మరి కొందరు వంటకాలు, పాలు ఉపయోగించి ఉండేవారే. ప్రభువైన యేసును, ఆది క్రీస్తువులును ఉపయోగించిన పులియని రౌష్టైయు, ద్రాక్షరసాన్ని మనం ముందుగానే చూచాం. ప్రభువును ఆనందింపజేయ గోరినవారికి, “హేంబర్గర్స్, కోకో-కోలా ఉపయోగించవద్దు; వంటకాలు, పాలు ఉపయోగించవద్దు” అని చెప్పనక్కర లేదు. దేవుడు బయలుపరచిన వాటితో తృప్తిపడియుండడం వారికి తెలుసు.

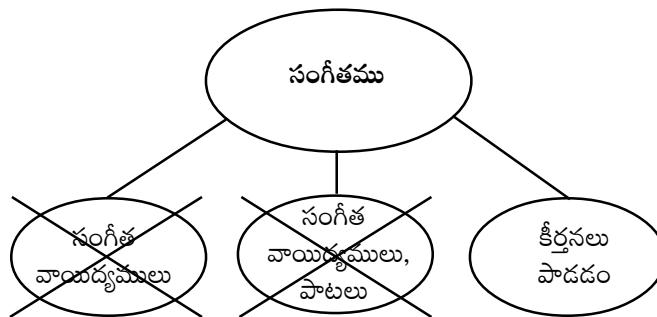
పులియని రౌష్టై, ద్రాక్ష రసమునకు బధులు వాటి స్థానంలో హేంబర్గర్స్ కోకో-కోలా పెట్టడం తప్ప అని నీవు చూడగలవా? ప్రభువు యొక్క బల్లకు హేంబర్గర్స్, కోకో-కోలా చేర్చడం తప్పని నీవు చూడగలవా?¹⁶ ప్రభురాత్రి భోజనంతో హేంబర్గర్స్ కోకో-కోలా చేర్చడం దేవదూషణ చేయడమేనని ఒకవ్యక్తి చూడలేనట్టయితే, పాటలు పాడడంతో సంగీత వాయిద్యాలను చేర్చడం హోనికరమని అతడు ఎన్నడు చూడలేదు.

ఆరాధనలో పాటలు పాడడం అనే అంశంతో బహిష్కరణ సూత్రం ఎలా వర్తిస్తుందో నీవు ఎదురు చూడక పోయియుండవచ్చు. “నీవు ఆరాధించునప్పుడు సంగీతాన్ని వినియోగించుమని” దేవుడు ఆజ్ఞాపించియుంటే, సంఘం పాడవచ్చు, వాయిద్యాలు

వాయించవచ్చు లేదా రెండింటిని కలిపి మనకు యిష్టం వచ్చినట్టు చేయవచ్చు. అయితే అయినకు ఏమి కావాలో దేవుడు ప్రత్యేకించి చెప్పాడు.

- ... సంకీర్తనము చేయుటను ... (రోమా 15:9).
- ... పాడును ... (1 కొరింథి. 14:15).
- ... మీ హృదయములో ప్రభువును గూర్చి పాడుచు (ఎఫేసీ. 5:19).
- ... మీ హృదయములో దేవునిని గూర్చి గానము చేయుచు ... (కొలసీ. 3:16).
- ... గానము ... (పెట్రి. 2:12).
- ... ఎవన్నికైనను సంతోషము కలిగినా? అతడు కీర్తనలు పాడవలెను (యాకోబు 5:13).

“ఆరాధనలో సంగీత వాయిద్యములను వాడవద్దని” చెప్పునక్కరలేదు. [క్రైస్తవ ఆరాధనలో ఆయన కీర్తనలు పాడమని సూటిగా చెప్పినప్పుడు, దానికి భిన్నంగా ఉన్న ప్రతి విధమైన సంగీతము బహిష్కరింపబడింది.

బహిష్కరింపబడే చట్టాన్ని ఆది క్రైస్తవులు అర్థం చేసికొన్నట్టున్నారు - ఎందుకంటే, పాత నిబంధన ఆరాధనలో ఉపయోగించిన వాయిద్యములను వారు తమ ఆరాధననుండి తొలగించారు. వందల సంవత్సరాల తరువాత వచ్చిన కథోలిక్ సంఘము ఆరాధనలో ఆర్గస్టు ప్రవేశపెట్టునంతవరకు, ¹⁷ క్రైస్తవ ఆరాధనలో ఏదియు చేర్చబడలేదని¹⁸ పండితుల్లో సాధారణమైన ఏకీఖావముంది.

ముగింపు

ఆరాధనకు వృక్షపరచే యితర కార్యములతో పాటు, పాటలు పాడడంలో సహసరియైన కార్యములు సరియైన స్వభావం అవసరమైయంది. దేవుడు ఏమి ఆజ్ఞాపించాడో దానిని ఆ విధంగానే చేయవలసినవారైనట్టు సభ్యులు అక్కరగలవారైయున్నారు. దేవుని ఆనందింపజేసే విధంగా వారి హృదయాలు సెట్ చేసికోవలసిన అవసరముంది (ఎఫేసీ.

5:10). ఆరాధనను వ్యక్తపరచడం ఆ కార్యము లేక ఈ కార్యము దేవుని ఆనందింపజేస్తుందని నేను అనుకోవచ్చు, కాని ఆయన తన గ్రంథమందు ఏది బయలుపరచాడో దాన్ని జరిగించడంవలన ఆయన అనందిస్తాడని నేను ఎరుగగలను.

వారు పాటలు పాడుచుండగా, దేవుని ఆనందింపజేసేలా తమ హృదయాలను నిలుపుకోవలసినవారైయున్నారు (అపా. 2:47; రోమా 14:11; 15:11; ఫిలిప్పి. 1:11; హెబ్రీ. 13:15). “తమ హృదయములలో దేవునికి కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా” క్రెస్తువులు పాడవలసినవారై ఉన్నారు (కొలస్సి. 3:16) వారు “ఆత్మతోను, మనస్సుతోను” పాడవలసినవారైయున్నారు (1 కోరింథి. 14:15; KJV).

నిజ ఆరాధకులు దేవుని ఆత్మతోను, సత్యమతోను ఆరాధించడంలో “విషి” చేయాలో “ఎలాగు” చేయాలో అక్కరగలవారై యుండాలి (యోహాను 4:24).

సూచనలు

¹రచయిత పాత నిబంధన లేఖనాన్ని పేర్కొన్నాడు, కీర్తన. 22:22. ²మత్తయి 26:30ని కూడా చూశు. ³జీవోపులము అర్థించుదము అనే లేఖన భాగం కూడా జాబితాలో చేర్చవచ్చు), హెబ్రీ. 13:15. ప్రతి లేఖనాన్ని దాని సందర్భంలో వదవడానికి నిశ్చయం చేసికి. ⁴ఒకడు పాడడానికి అసార్ఘముచ్చే పరిస్థితులు ఏర్పడవచ్చు. అవి మినహాయింపులే గాని అది పద్ధతి కాదు. ⁵కీర్తన. 95:1 చదువు. అక్కడ ప్రాయిబడిన “ఉత్సాహార్థవీని” అనేది కీర్తనలు పాడడానికి సంబంధించినదే. అది ఉత్సాహంగా చేయాలి. ⁶“కీర్తనలంబే” స్తుతిగితములని, “సంగీతము” లంటే – మామాలు పాటులని ... భావిస్తారు గాని మనం అలాచి విభజనగా అలోచించినవసరం లేదు. ఆరాధించే పాటలలో అవి మాడు రకాలుగా చెప్పబడ్డాయి. ⁷ఆత్మకు పర్చించారూ శరీరానికి పర్చించారూ అనేది కేవలం అభిప్రాయం మాత్రమే, కాని ఆత్మ సంబంధమైన కీర్తనలు పాడాలనేది దేవుని సూతమై యుంది.⁸132వ పాట “ఆత్మసంబంధమైన పాటలు,” ఎడిటర్. జి. దేవదానం (Restoration Publication, Bangalore, 1990). ⁹168వ పాట “ఆత్మసంబంధమైన పాటలు,” ఎడిటర్. జి. దేవదానం (Restoraton Publication, Bangalore, 1990). ¹⁰22వ పాట “ఆత్మసంబంధమైన పాటలు,” ఎడిటర్. జి. దేవదానం (Restoration Publication, Bangalore, 1990).

¹¹33వ పాట “ఆత్మ సంబంధమైన పాటలు,” ఎడిటర్. జి. దేవదానం (Restoration Publication, Bangalore, 1990). ¹²“వాయిద్యాలు” అని నేను ఉపయోగించినవ్వుడు సంగీత వాయిద్యాలకు సంబంధించిగా సూచించాను. ¹³కొన్ని సందర్శాలలో సంగీత వాయిద్యాలు ఉపయోగింపబడినట్టు క్రొత్త నిబంధనలో కన్పిస్తుంది. అయితే క్రొత్తవ ఆరాధన సందర్భంలో అవి ఎస్తుడు కన్పించవు. ఉదాహరణలలో వాయిద్యాలు (1 కోరింథి. 13:1లోలా) కన్పిస్తాయి. ధూప ప్రమ్యములతో (ప్రకలు రె. 8లోలా). ప్రథమ సంఘపు ఆరాధనలో వాయిద్యాలు ఎస్తుడు వాడబడలేదు. ¹⁴పండితులు సాధారణంగా ఈ విషయంలో ఏకీభవిస్తారు. రెండు, మాడు శతాబ్దాలలోని ల్యాస్టవుల ఆరాధనలో వాయిద్యాలకు శ్యాతీరేంగా బలంగా ప్రాశారు. ¹⁵“చితిసారకపు ప్రూణు” ఎంచుకు అంత ప్రాముఖ్యమయిందో నేడు మనం ఎరుగుము. దేవుడు ఏ రకమైన ప్రూణును కోరాడో దాని ప్రాముఖ్యత సోషపుకు తెలుసు. ¹⁶దేవుని ప్రత్యుత్సును చేర్చడం దానిని మార్చినంత ఫోరమైన పాపమై యుంటుంది (ప్రకలు 22:18, 19లను చూడు). ¹⁷“A cappella” అంటే “chapel style.” అని అక్కరార్థం. కేవలం గాత్ర సంగీతాన్ని చూపడానికి మాత్రమే నేడు ఈ పదం ఉపయోగింపబడుతుంది. ¹⁸600లు మరియు 700లలో వాయిద్యాలను ప్రవేశపెట్టడానికి విఫల ప్రయత్నాలు జరిగాయి, కాని క్రీ. శ. 1250కి ముందు వాయిద్యాలు నిలిచియుండేలా ప్రవేశపెట్టబడలేదు.